

И излѣзе презъ врата които водахъ въ спалнята му, а оттамъ по една потаена стълба слѣзе на пѣтя. А Жозе като слѣзе и той на двора, потай са задъ едно лафново дърво и чакаше. « Нека видимъ какъдѣ отива безъ мене » рече си той. Полиръ малко той видѣ Арбуеза предрешень, както той обыкновенно правяше за да го непознаватъ, и придружень отъ четирма тѣлопазители готовы да го бранѣтъ и въ нужда живота си да жертвуватъ, като излѣзохъ, вратата на палата са затвори хъ. Но Жозе който носяше сѣкогы у себе си вторый ключъ отвори ги и излѣзе и послѣдова Арбуеза който са управи къмъ улицата на инквизиціята, дѣто стигна хъ подиръ десеть минути. Инквизиторътъ похлона вратата на тъмницата по особенъ начинъ. А Жозе като го приближи влѣзе подиръ него безъ даго той осѣти поради голѣмата тъмота. Само вратарьтъ го видѣ, но той не са почуди никакъ, защото сѣкогы го виждаше заедно съ инквизитора. Като затвори слѣдователно вратата, вѣнъ отъ която останъ хъ тѣлопазителитъ, той са искачи по стълбата, за да покаже на Арбуеза стаята която търсяше и да му даде свѣтлникъ.

Жозе сѣднѣ на столъ въ коридора. Слѣдъ нѣколко минути вратарьтъ слѣзе и безъ да са усумни нѣщо за младия иннокъ, влѣзе въ стаята си да спи. Тогазъ Жозе са покачи, и понеже бѣ чулъ да ходѣтъ и да отварятъ врата надъ главата му, спрѣ са на първия катъ, като мисляше че тамъ щѣше да открие туй което търсяше. Дѣйствително едва престѣпни оппомъ нѣколко стѣпки и сѣзрѣ луча отъ свѣтлинѣ която излѣзваше презъ ключевата дупка на една стая и въ сѣщото време чу два познати гласа, на Арбуеза и на Долора. Жозе са облада отъ ужась. Той неможеше да разумѣ чрезъ какво средство бѣ хъ измамили Долора да остави убѣжашето което той и бѣ намѣрилъ, и като чу пакъ ясно гласа на Долора, той подскочи на мѣстото си, като